

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб, дитячих інфекційних хвороб та фтизіатрії

Навчальний рік 2024-2025

СИЛАБУС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

«СОЦІАЛЬНО ЗНАЧИМІ ТА ОСОБЛИВО НЕБЕЗПЕЧНІ
ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ»

Освітній компонент нормативний

Форма здобуття освіти заочна

Галузь знань 22 «Охорона здоров'я»

Спеціальність 229 «Громадське здоров'я»

Освітньо-професійна програма **Громадське здоров'я**
другого (магістерського) рівня вищої освіти
Курс 1-й

Силабус освітнього компоненту
розглянуто на засіданні кафедри
інфекційних хвороб, дитячих
інфекційних хвороб та фтизіатрії

Протокол від
«26» серпня 2024 року № 1

Завідувачка кафедри

Катерина ЮРКО

Схвалено методичною комісією
ХНМУ з проблем
терапевтичного профілю

Протокол від
«28» серпня 2024 року № 1

Голова

Павло КРАВЧУН

РОЗРОБНИКИ СИЛАБУСУ:

1. Юрко Катерина Володимирівна, завідувачка кафедри інфекційних хвороб, дитячих інфекційних хвороб та фтизіатрії, професорка, д.мед.н.
2. Меркулова Ніна Федорівна, доцентка кафедри інфекційних хвороб, дитячих інфекційних хвороб та фтизіатрії, доцентка, к.мед.н.
3. Могиленець Олена Іванівна, доценка кафедри інфекційних хвороб, дитячих інфекційних хвороб та фтизіатрії, доцентка, к.мед.н.
4. Соломенник Ганна Олегівна, доцентка кафедри інфекційних хвороб, дитячих інфекційних хвороб та фтизіатрії, доцентка, к.мед.н.

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧА, ЩО ВИКЛАДАЄ ОСВІТНІЙ КОМПОНЕНТ

Прізвище, ім'я по батькові, посада вчене звання, науковий ступінь	Соломенник Ганна Олегівна, доцентка кафедри інфекційних хвороб, дитячих інфекційних хвороб та фтизіатрії, к.мед.н.
Професійні інтереси	Див. профайл викладача на сторінці кафедри інфекційних хвороб, дитячих інфекційних хвороб та фтизіатрії сайту ХНМУ http://www.knmu.kharkov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=140%3A2011-05-14-18-46-26&catid=7%3A2011-05-05-09-09-08&Itemid=27&lang=uk
Контактний телефон	(0572) 97-50-18, 050-203-79-72
Корпоративна пошта викладача	ho.solomennyk@knmu.edu.ua
Консультації	За графіком кафедри (понеділок, вівторок, середа, четвер, п'ятниця, з 9.00 до 16.00), учбова кімната кафедри інфекційних хвороб, дитячих інфекційних хвороб та фтизіатрії Он-лайн консультації за попередньою домовленістю з викладачем
Локація	Кафедра інфекційних хвороб, дитячих інфекційних хвороб та фтизіатрії, КНП «Обласна дитяча інфекційна клінічна лікарня», пр. Байрона, 160; вул. Тринклера, 6

ВСТУП

Силабус освітнього компоненту «Соціально значимі та особливо небезпечні інфекційні хвороби» складено відповідно до Освітньо-професійної програми «Громадське здоров'я» та Стандарту вищої освіти України (далі – Стандарт), другий (магістерський) рівень, галузі знань 22 «Охорона здоров'я», спеціальності 229 «Громадське здоров'я».

Опис освітнього компоненту (анотація). «Соціально значимі та особливо небезпечні інфекційні хвороби» як освітній компонент включає в себе інформацію щодо основних теоретичних і практичних питань епідеміології, клініки, діагностики, лікування та профілактики соціально значимих і особливо небезпечних інфекційних хвороб. Соціально значимі інфекційні хвороби – група інфекцій, які мають не лише медичне, а й соціальне значення. Ці хвороби з одного боку самі здатні спричиняти численні негативні соціальні наслідки, а з іншого – виникають і поширюються під впливом певних соціальних чинників, зокрема умов побуту, праці, культурних і релігійних переконань, сексуально-статевих уподобань тощо. Вони характеризуються масовістю, тобто надзвичайно високим рівнем поширеності, швидкими темпами щорічного приросту нових випадків інфекції, погіршенням якості життя хворої людини та відповідно обмеженням повноцінного функціонування хворого в суспільстві, небезпекою для осіб, які його оточують, переважним ураженням осіб молодого працездатного сексуально активного віку, можливістю профілактики та призупиненням розвитку хвороби на початковій її стадії.

На сучасному етапі відбулося значне погіршення епідеміологічної ситуації щодо особливо небезпечних інфекцій як в Україні, так і в усьому світі. Це обумовлено політичною та економічною нестабільністю, масовою міграцією населення, військовими конфліктами та передислокацією військ, новими умовами господарювання з порушенням стабільності систем епізоото-епідеміологічного нагляду, що діяли раніше, послабленням профілактичних заходів. У зв'язку з розширенням міжнародних зв'язків та світовим перерозподілом трудових ресурсів, міграційними процесами, зростаючою урбанізацією, військовими конфліктами, стрімким розвитком туристичної індустрії ці хвороби можуть становити епідеміологічну небезпеку для інших регіонів, зокрема країн європейського континенту.

Предметом вивчення освітнього компоненту є особливості організації та надання медичної допомоги при найпоширеніших соціально значимих і особливо небезпечних інфекційних хворобах.

Міждисциплінарні зв'язки: «Сучасні проблеми епідемічних захворювань та організація протиепідемічних заходів», «Біологічна безпека та біологічний захист в умовах війни та у мирний час», «Молекулярна епідеміологія. Паразитологія», «Основи імунології та імунопрофілактики», «Проблематика експрес-діагностики епідеміологічних захворювань».

Пререквізити – «Основи громадського здоров'я», «Доказова медицина з основами сучасної епідеміології та біологічної статистики», «Детермінанти здоров'я населення та заходи профілактики», «Етичні норми в громадському здоров'ї».

Постреквізити – «Епідеміологічний нагляд та оцінка стану здоров'я і благополуччя населення», «Надзвичайні ситуації в сфері громадського здоров'я», «Правові аспекти медичної діяльності», «Етика та мораль».

Посилання на сторінку освітнього компоненту в MOODLE:
<https://distance.knmu.edu.ua/course/view.php?id=5143>

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

1.1. Метою вивчення освітнього компоненту «Соціально значимі та особливо небезпечні інфекційні хвороби» є формування у здобувачів сучасного мислення та розуміння необхідності здобуття спеціальних знань, вмінь і навичок із різних питань, зокрема діагностики, лікування та профілактики соціально значимих і особливо небезпечних інфекційних хвороб.

1.2. Основними завданнями вивчення освітнього компоненту «Соціально значимі та особливо небезпечні інфекційні хвороби» є: формування системи знань, вмінь та навичок, пошук і з'ясування сучасних закономірностей поширення та ураження організму людини при соціально значимих і особливо небезпечних інфекційних хворобах:

- засвоєння моніторингу та реагування на небезпеку для здоров'я і під час надзвичайних ситуацій у сфері охорони здоров'я, зокрема у разі соціально значимих та особливо небезпечних інфекційних хвороб;
- ознайомлення з профілактикою соціально значимих та особливо небезпечних інфекційних хвороб, у тому числі з раннім виявленням порушень здоров'я при соціально значимих та особливо небезпечних інфекційних хворобах;
- демонстрація здатності використовувати в професійній діяльності знання нормативно-правових, законодавчих актів України та рекомендацій міжнародних організацій щодо соціально значимих та особливо небезпечних інфекційних хвороб;
- демонстрація здатності та готовності до використання інформаційних технологій, вивчення глобального тягаря окремих класів і нозологічних форм соціально значимих та особливо небезпечних інфекційних хвороб, розробки та впровадження заходів його зниження;
- демонстрація здатності та готовності до впровадження заходів з профілактики СНІДу, туберкульозу, інфекцій, що передаються статевим шляхом, вірусних гепатитів, проведення роботи щодо зниження стигми та дискримінації осіб, які живуть з ВІЛ;
- дослідження шляхів поширення соціально значимих і особливо небезпечних інфекційних хвороб серед різних груп населення, зокрема груп ризику;
- дослідження заходів переривання шляхів поширення соціально значимих і особливо небезпечних інфекційних хвороб;
- вивчення особливостей клінічного перебігу соціально значимих і особливо небезпечних інфекційних хвороб;
- запобігання розвитку ускладнень соціально значимих і особливо небезпечних інфекційних хвороб;
- демонстрація розуміння стандартів надання допомоги хворим із соціально значимими та особливо небезпечними інфекційними хворобами;
- засвоєння основних принципів надання допомоги хворим із соціально значимими та особливо небезпечними інфекційними хворобами на догоспітальному та госпітальному етапах;
- ознайомлення з основними протиепідемічними заходами при соціально значимих і особливо небезпечних інфекційних хворобах;
- розроблення профілактичних заходів на робочому місці медичного працівника.

1.3. Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє освітній компонент (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованим у термінах результатів навчання в ОПП та Стандарті).

1.3.1. Вивчення освітнього компоненту забезпечує опанування здобувачами компетентностей:

інтегральна: здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі громадського здоров'я або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень, здійснення інновацій, застосування наукових теорій та аналітичних методів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов і вимог.

загальні:

- Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
- Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.
- Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

- Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).
- Здатність працювати в міжнародному контексті.
- Здатність бути критичним і самокритичним.
- Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.
- Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
- Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.

спеціальні (фахові, предметні):

- Здатність визначати пріоритети громадського здоров'я, проводити оцінку потреб сфери громадського здоров'я у конкретній ситуації.
- Здатність розробляти і пропонувати науково обґрунтовані варіанти стратегій, політик та заходів, спрямованих на збереження та зміцнення здоров'я населення, а також оцінювати їх ефективність.
- Здатність організовувати заходи з нагляду за станом здоров'я населення з використанням міжсекторального підходу.
- Здатність аналізувати вплив різних детермінант на здоров'я населення та обґрунтовувати відповідні заходи з їх попередження.
- Здатність оцінювати ризики та обґрунтовувати доцільні дії у відповідь на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я.
- Здатність використовувати етичні принципи та норми права при плануванні досліджень, збиранні інформації та її використанні.

1.3.2. Вивчення освітнього компоненту забезпечує набуття здобувачами наступних програмних результатів навчання:

ПРН 1. Здобуття особою загальних та спеціальних фундаментальних і професійно-орієнтованих знань, умінь, навичок, компетентностей, необхідних для виконання типових професійних завдань, пов'язаних з її діяльністю в сфері охорони здоров'я на відповідній посаді.

ПРН 2. Знання у сфері громадського здоров'я та організації системи охорони здоров'я, розробки і впровадження належних заходів забезпечення здоров'я населення.

ПРН 5. Організовувати заходи з нагляду за станом здоров'я населення з використанням міжсекторального підходу

ПРН 8. Оцінювати ризики та планувати відповідні дії у випадках надзвичайних ситуацій в сфері громадського здоров'я.

ПРН 9. Ідентифікувати, аналізувати ризики, пов'язані з впливом на здоров'я населення детермінант навколишнього середовища (фізичних, радіаційних, хімічних, біологічних та виробничих) та організовувати відповідні заходи, спрямовані на захист здоров'я населення.

ПРН 11. Розробляти заходи з профілактики (первинної, вторинної та третинної) захворювань та сприяти їх реалізації на практиці.

ПРН 13. Розробляти та впроваджувати системи моніторингу і оцінки ефективності інтервенцій, профілактичних та діагностичних або скринінгових програм та політик в громадському здоров'ї.

ПРН 18. Виконувати управлінські функції та організовувати надання якісних послуг у сфері громадського здоров'я.

1.3.3. Вивчення освітнього компоненту забезпечує набуття здобувачами наступних соціальних навичок (Soft skills):

- Спроможність швидко навчатися.
- Мислити аналітично.
- Мислити критично.
- Мислити стратегічно.
- Мислити системно.

- Мислити креативно.
- Ініціативність.
- Здатність до роботи в команді, вміння комплексно вирішувати проблему.
- Спілкуватися письмово та усно.
- Гнучкість (спроможність пристосуватися до будь-якої ситуації).
- Ефективна комунікація.
- Спроможність вирішувати проблему та винахідливість.
- Прийняття зворотного зв'язку.
- Упевненість.
- Толерантність.
- Працьовитість і прагнення до саморозвитку.
- Високий рівень культури спілкування.
- Високий рівень моральних чеснот.
- Освіченість та ерудованість.
- Патріотизм і національна свідомість.

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

2.1. Опис освітнього компоненту

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітній ступінь, ОПП	Характеристика освітнього компоненту	
		заочна форма навчання	
Кількість кредитів – 4	Галузь знань <u>22 «Охорона здоров'я»</u> (шифр і назва)	Нормативний	
Загальна кількість годин – 120	Спеціальність: 229 «Громадське здоров'я» (шифр і назва)	Рік підготовки:	
		1-й	–
		Семестр	
		2-й	–
Годин для <u>заочної</u> форми навчання: аудиторних – 12 самостійної роботи здобувача – 108	Освітній ступінь: другий (магістерський) ОПП Громадське здоров'я	Лекції	
		2 год.	–
		Практичні, семінарські	
		10 год.	–
		Лабораторні	
		–	–
		Самостійна робота	
		108 год.	–
		Індивідуальні завдання: участь у конференціях, олімпіадах, конкурсах тощо	
		Вид підсумкового контролю: залік	

2.2. Структура освітнього компоненту

2.2.1 Лекції

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Вид лекції
1	Еволюція поглядів на інфекційний процес. Введення до інфектології. Поняття про соціально значимі та особливо небезпечні інфекційні хвороби	2,0	Вступна, оглядова, проблемна
Усього годин		2,0	

2.2.2 Практичні заняття

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Методи навчання	Форми контролю
1	Соціально значимі інфекційні хвороби. Вірусні гепатити В і С	2,0	Розповідь-пояснення, бесіда, ілюстрація, демонстрація, презентація, відеороліки, моделювання процесів і ситуацій, кейс-метод	<u>Поточний контроль:</u> усне опитування, тестовий контроль, самоконтроль, контроль практичних навичок, перевірка рефератів <u>Підсумковий контроль:</u> залік
2	Соціально значимі інфекційні хвороби. ВІЛ-інфекція/СНІД	2,0		
3	Особливо небезпечні інфекційні хвороби. Холера	2,0		
4	Особливо небезпечні інфекційні хвороби. Чума.	2,0		
5	Обговорення рефератів. Залік	2,0		
Усього годин		10,0		

2.2.3 Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Методи навчання	Форми контролю
1	Роль інфекційних хвороб у сучасному суспільстві. Біологічна зброя	14	Лекція, вивчення нового матеріалу, частково-пошуковий, репродуктивний	<u>Поточний контроль:</u> самоконтроль, перевірка рефератів, контрольних робіт <u>Підсумковий контроль:</u> залік
2	Основні поняття про соціально значимі інфекційні хвороби. Вірусні гепатити В і С. ВІЛ-інфекція/СНІД	14	Лекція, вивчення нового матеріалу, частково-пошуковий, репродуктивний	
3	Маршрутизація ВІЛ-інфікованих пацієнтів. Подолання стигми та дискримінації осіб, які живуть з ВІЛ	14	Вивчення нового матеріалу, частково-пошуковий, репродуктивний	
4	Організація медичної допомоги пацієнтам із соціально значимими інфекційними хворобами	14	Лекція, вивчення нового матеріалу, частково-пошуковий, репродуктивний	
5	Організація медичної допомоги пацієнтам, хворим на туберкульоз	12		

6	Міжнародні медико-санітарні правила. Міжнародна конвенція про карантинні хвороби	8	Вивчення нового матеріалу, частково-пошуковий, репродуктивний	
7	Основні поняття біобезпеки та біотероризму	12		
8	Особливо небезпечні інфекційні хвороби: сучасні уявлення, організація медичної допомоги	12		
9	Підготовка реферату	4		
10	Виконання контрольних робіт	4		
Усього годин		108,0		

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

3.1. Поточний контроль проводять у вигляді перевірки контрольних робіт, рефератів, усного опитування, тестового контролю, контролю практичних навичок, самоконтролю.

Підсумковий контроль проводиться у вигляді заліку.

Під час оцінювання засвоєння кожної навчальної теми освітнього компоненту (поточний контроль - ПК), контрольні роботи та реферат здобувачу виставляється оцінка за традиційною 4-бальною системою: «відмінно», «добре», «задовільно» та «незадовільно».

Бали за загальну навчальну діяльність (ЗНД) і відповідно оцінка з дисципліни розраховуються як середнє арифметичне балів ПК за всі теми впродовж всього періоду вивчення освітнього компоненту, контрольні роботи, реферат (з точністю до сотих) за таблицею 1. ЗНД визначається у балах від 120 до 200. ЗНД вважається виконаною, якщо здобувач відпрацював всі пропущені аудиторні заняття та лекції, виконав контрольні роботи та реферат, а середній бал за ПК дорівнює 3-ом балам та вище.

Максимальна кількість балів, яку здобувач може набрати за вивчення освітнього компоненту – 200 балів, мінімальна – 120 балів.

Оцінювання результатів вивчення освітнього компоненту проводиться безпосередньо на останньому (заліковому) занятті.

Здобувачам, яким не зараховано вивчення освітнього компоненту, виставляються оцінки «F_x» або «F» («незадовільно»).

Перерахунок середньої оцінки за поточний контроль у багатобальну шкалу здійснюється згідно з «Інструкцією з оцінювання навчальної діяльності здобувачів освіти ХНМУ...» (таблиця 1).

Таблиця 1

Перерахунок середньої оцінки за поточний контроль у багатобальну шкалу

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200	4,22-4,23	169	3,45-3,46	138
4,97-4,99	199	4,19-4,21	168	3,42-3,44	137
4,95-4,96	198	4,17-4,18	167	3,4-3,41	136
4,92-4,94	197	4,14-4,16	166	3,37-3,39	135
4,9-4,91	196	4,12-4,13	165	3,35-3,36	134
4,87-4,89	195	4,09-4,11	164	3,32-3,34	133
4,85-4,86	194	4,07-4,08	163	3,3-3,31	132
4,82-4,84	193	4,04-4,06	162	3,27-3,29	131
4,8-4,81	192	4,02-4,03	161	3,25-3,26	130
4,77-4,79	191	3,99-4,01	160	3,22-3,24	129
4,75-4,76	190	3,97-3,98	159	3,2-3,21	128
4,72-4,74	189	3,94-3,96	158	3,17-3,19	127
4,7-4,71	188	3,92-3,93	157	3,15-3,16	126

4,67-4,69	187	3,89-3,91	156	3,12-3,14	125
4,65-4,66	186	3,87-3,88	155	3,1-3,11	124
4,62-4,64	185	3,84-3,86	154	3,07-3,09	123
4,6-4,61	184	3,82-3,83	153	3,05-3,06	122
4,57-4,59	183	3,79-3,81	152	3,02-3,04	121
4,54-4,56	182	3,77-3,78	151	3-3,01	120
4,52-4,53	181	3,74-3,76	150	Менше 3	Недостатньо
4,5-4,51	180	3,72-3,73	149		
4,47-4,49	179	3,7-3,71	148		
4,45-4,46	178	3,67-3,69	147		
4,42-4,44	177	3,65-3,66	146		
4,4-4,41	176	3,62-3,64	145		
4,37-4,39	175	3,6-3,61	144		
4,35-4,36	174	3,57-3,59	143		
4,32-4,34	173	3,55-3,56	142		
4,3-4,31	172	3,52-3,54	141		
4,27-4,29	171	3,5-3,51	140		
4,24-4,26	170	3,47-3,49	139		

Оцінювання освітнього компоненту проводиться по закінченні вивчення освітнього компоненту в формі заліку з урахування ЗНД та відміткою – «зараховано», «не зараховано».

Бали з освітнього компоненту незалежно конвертуються як у шкалу ECTS, так і у чотирибальну шкалу. Бали шкали ECTS у чотирибальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Після проведення заліку відповідальний за організацію навчально-методичної роботи на кафедрі або викладач виставляють здобувачу освіти відповідну оцінку за таблицею 2 в індивідуальний навчальний план здобувача освіти та заповнює відомості успішності з дисципліни.

Таблиця 2

Шкала оцінювання у ХНМУ

Оцінка за 200 бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за чотирибальною шкалою
180–200	A	Відмінно
160–179	B	Добре
150–159	C	Добре
130–149	D	Задовільно
120–129	E	Задовільно
Менше 120	F, Fx	Незадовільно

Таблиця 3

Критерії оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів освіти з освітнього компоненту «Соціально значимі та особливо небезпечні інфекційні хвороби»

Оцінка	Критерії оцінювання
«Відмінно»	Студент виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили
«Дуже добре»	Студент вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна

«Добре»	Студент вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок
«Задовільно»	Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих
«Достатньо»	Студент володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні
«Незадовільно» з можливістю повторного складання семестрового контролю	Студент володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу
«Незадовільно» з обов'язковим повторним вивченням залікового кредиту	Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів
Зокрема, критерії оцінювання практичних навичок	
«Відмінно»	Студент відповідає високому (творчому) рівню компетентності: студент виявляє особливі творчі здібності, без помилок самостійно демонструє виконання практичних умінь та володіє системними теоретичними знаннями (знає методику виконання практичних навичок, показання та протипоказання, можливі ускладнення, та ін.) та має здібності для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях
«Добре»	Студент самостійно демонструє виконання практичних умінь, допускаючи деякі неточності, які швидко виправляє, володіє теоретичними знаннями (знає методику виконання практичних навичок, показання та протипоказання, можливі ускладнення, та ін.)
«Задовільно»	Студент демонструє виконання практичних умінь, допускаючи деякі помилки, які може виправити при корекції їх викладачем, володіє задовільними теоретичними знаннями (знає основні положення методики виконання практичних навичок, показання та протипоказання, можливі ускладнення, та ін.)
«Незадовільно»	Студент не може самостійно продемонструвати практичні вміння (виконує їх, допускаючи грубі помилки), не володіє достатнім рівнем теоретичних знань (не знає методики виконання практичних навичок, показань і протипоказань, можливих ускладнень, та ін.)

3.2. Питання до заліку: - .

3.3. Контрольні питання:

- поняття про «інфекцію», «інфекційний процес», «інфекційну хворобу», «соціально значимі інфекційні хвороби», «особливо небезпечні інфекційні хвороби»;
- ознаки інфекційних хвороб, їх особливості, форми, періоди, фактори ризику, умови виникнення;
- поняття про джерело інфекції, шляхи передачі, механізм зараження інфекційних хвороб;
- класифікація інфекційних хвороб;
- методи діагностики інфекційних хвороб;
- основні принципи та напрями лікування інфекційних хвороб;

- етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічні ознаки, ускладнення, сучасні методи діагностики, диференціальна діагностика, профілактика, принципи, методи та засоби лікування ВІЛ-інфекції, гепатитів В і С;
- поняття стигматизації осіб, які живуть з ВІЛ;
- профілактичні та протиепідемічні заходи при вірусних гепатитах В і С, ВІЛ-інфекції;
- особливості організації медичної допомоги пацієнтам із вірусними гепатитами В і С, ВІЛ-інфекцією;
- етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічні ознаки, ускладнення, сучасні методи діагностики, диференціальна діагностика, профілактика, принципи, методи та засоби лікування соціально значимих інфекційних хвороб (сифіліс, гонорея, трихомоноз, генітальний герпес, малярія, дифтерія, кір, лепра, гельмінтози тощо);
- профілактичні та протиепідемічні заходи при зазначених соціально значимих інфекційних хворобах;
- особливості організації медичної допомоги пацієнтам із зазначеними соціально значимими інфекційними хворобами;
- етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічні ознаки, ускладнення, сучасні методи діагностики, диференціальна діагностика, профілактика, принципи, методи та засоби лікування туберкульозу;
- профілактичні та протиепідемічні заходи при туберкульозі;
- особливості організації медичної допомоги пацієнтам з туберкульозом;
- поняття про «особливо небезпечні інфекційні хвороби», «Міжнародні медико-санітарні правила, Міжнародну конвенцію про карантинні хвороби, Глобальну мережу оповіщення про спалахи захворювань і заходів реагування (GOARN), Міжнародну мережу інформації в галузі суспільної охорони здоров'я (GHPIN);
- групи ризику патогенів за ВООЗ;
- тактика медичного персоналу при особливо небезпечних інфекціях;
- профілактичні та протиепідемічні заходи при особливо небезпечних інфекційних хворобах;
- особливості організації медичної допомоги пацієнтам із особливо небезпечними інфекціями;
- поняття про «біологічну зброю», «біобезпеку», «біотероризм»;
- групи ризику патогенів за ВООЗ, рівні біологічної безпеки;
- особливості біологічної зброї;
- значення генно-модифікованих організмів;
- засади протидії біологічному тероризму.
- поняття про «особливо небезпечні інфекційні хвороби»;
- етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічні ознаки, ускладнення, сучасні методи діагностики, диференціальна діагностика, профілактика, принципи, методи та засоби лікування особливо небезпечних інфекцій (холера, чума, жовта гарячка та інші вірусні геморагічні гарячки);
- тактика медичного персоналу при особливо небезпечних інфекціях;
- профілактичні та протиепідемічні заходи при особливо небезпечних інфекційних хворобах;
- особливості організації медичної допомоги пацієнтам із особливо небезпечними інфекціями;
- основні керуючі документи з санітарно-протиепідемічного режиму в лікувально-профілактичних установах.

Теми рефератів:

1. Роль чинників навколишнього середовища у виникненні та перебігу соціально значимих інфекційних хвороб.
2. TORCH-інфекції. Загальна характеристика, соціальне значення, профілактичні заходи.
3. Соціальні наслідки вірусних гепатитів з гемоконтактним механізмом зараження.
4. Соціальні наслідки ВІЛ-інфекції.

5. Організація і надання консультативної соціально-психологічної допомоги особам, які живуть з ВІЛ.
6. Організація і надання консультативної психологічної допомоги медичним працівникам, що надають допомогу ВІЛ-інфікованим особам.
7. Керовані інфекції. Теоретичні основи імунoproфілактики. Календар щеплень в Україні: сучасний стан.
8. Соціальні наслідки інфекцій, що передаються статевим шляхом.
9. Соціальне значення тропічних хвороб. Лепра.
10. Соціальне значення тропічних хвороб. Гельмінтози.
11. Соціальне значення тропічних хвороб. Малярія.
12. Соціальні наслідки туберкульозу.
13. Особливості організації та надання медичної допомоги новоприбулим з країн з високою захворюваністю на туберкульоз.
14. Особливості організації та надання медичної допомоги в місцях позбавлення волі.
15. Можливості розроблення та застосування біологічної зброї на сучасному етапі.
16. Шляхи боротьби із загрозою біотероризму в світі та Україні.
17. Біотероризм: тактика протидії.
18. Стратегія ВООЗ з ліквідації холери в світі.
19. Тактика лікаря у разі виявлення карантинної інфекційної хвороби. Порядок застосування протичумного костюму.

3.4. Індивідуальні завдання

За участь у конференціях, олімпіадах, проведенні наукових досліджень, написання тез, статей здобувачу вищої освіти нараховують додаткові бали (до 10), які додають до ЗНД.

3.5. Правила оскарження оцінки

Здобувачі вищої освіти мають право подавати апеляцію на отриману підсумкову оцінку, що виставлена з освітнього компоненту. Незадовільні оцінки, отримані здобувачем освіти в разі відсутності на підсумковому контролі без поважної причини (відповідно до встановленого у університеті порядку), оскарженню не підлягають. Спірні питання стосовно оцінок, отриманих під час складання атестації, розглядає апеляційна комісія, яку створюють за наказом ректора ХНМУ в разі надходження письмової заяви від здобувача освіти щодо оскарження результатів підсумкового контролю (має складатися не менше, ніж з 5 осіб, зокрема проректора з науково-педагогічної роботи, декана факультету, гаранта освітньої програми, завідувача та викладачів кафедри тощо). Подання заяви про апеляцію до деканату здійснюється здобувачем освіти особисто в письмовій формі не пізніше наступного дня після оголошення результатів складання підсумкового контролю.

З «Положенням про апеляцію результатів підсумкового контролю здобувачів освіти Харківського національного медичного університету» можна ознайомитись за посиланням https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_apel_kontrol.pdf.

4. ПОЛІТИКА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

Очікується, що здобувачі вищої освіти відвідуватимуть усі лекційні та практичні заняття. Пропущені заняття необхідно відпрацювати (згідно з графіком кафедри та наказом ХНМУ).

Письмові та домашні завдання треба виконувати повністю та вчасно, якщо здобувачів вищої освіти виникають запитання, можна звернутися до викладача особисто або за електронною поштою.

Під час лекційного заняття здобувачам освіти рекомендовано вести конспект заняття та зберігати достатній рівень тиші.

На практичному занятті передбачена активна участь під час обговорення в аудиторії. Здобувачі вищої освіти мають бути готовими детально розбиратися в матеріалі, ставити запитання, висловлювати свою точку зору, дискутувати. Під час дискусії важливі:

- повага до колег,
- толерантність до інших та їхнього досвіду,
- сприйнятливість та неупередженість,
- здатність не погоджуватися з думкою, але шанувати особистість опонента/-ки,
- ретельна аргументація своєї думки та сміливість змінювати свою позицію під впливом доказів,
- я-висловлювання, коли людина уникає непотрібних узагальнювань, описує свої почуття і формулює свої побажання з опорою на власні думки і емоції,
- обов'язкове знайомство з першоджерелами.

Вітається творчий підхід у різних його проявах. Від здобувачів вищої освіти очікується зацікавленість участю у міських, всеукраїнських та міжнародних конференціях, конкурсах та інших заходах з предметного профілю.

На першому занятті з освітнього компоненту буде роз'яснено основні принципи охорони праці шляхом проведення відповідного інструктажу. Очікується, що кожен та кожна повинні знати, де найближчий до аудиторії евакуаційний вихід, де знаходиться вогнегасник, як їм користуватися тощо. Формою одягу є медичний халат, шапочка, медична маска, змінне взуття.

Студентству важливо дотримуватися правил належної поведінки в університеті. Ці правила є загальними для всіх, вони стосуються також і всього професорсько-викладацького складу та співробітників/-ць, і принципово не відрізняються від загальноприйнятих норм.

Під час занять дозволяється:

- залишати аудиторію на короткий час за потреби та за дозволом викладача;
- пити безалкогольні напої;
- фотографувати слайди презентацій;
- брати активну участь у ході заняття;

не дозволяється:

- їсти (за виключенням осіб, особливий медичний стан яких потребує іншого – в цьому випадку необхідне медичне підтвердження);
- палити, вживати алкогольні і навіть слабоалкогольні напої або наркотичні засоби;
- нецензурно висловлюватися або вживати слова, які ображають честь і гідність колег та професорсько-викладацького складу;
- грати в азартні ігри;
- наносити шкоду матеріально-технічній базі університету (псувати інвентар, обладнання; меблі, стіни, підлоги, засмічувати приміщення і території);
- галасувати, кричати або прослуховувати гучну музику в аудиторіях і навіть у коридорах під час занять.

5. АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Кафедра інфекційних хвороб, дитячих інфекційних хвороб та фтизіатрії підтримує нульову толерантність до плагіату. Від здобувачів вищої освіти очікується бажання постійно підвищувати власну обізнаність в академічному письмі.

З «Положенням про академічну доброчесність та етику академічних взаємовідносин в Харківському національному медичному університеті» можна ознайомитися за посиланням http://files.knmu.edu.ua:8181/upload/redakt/doc_uchproc/polog_ad_etyka_text.pdf

6. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Соціально значущі та особливо небезпечні інфекційні хвороби: навч. посібник / К.В. Юрко, Г.О. Соломенник. – Київ: ВСВ «Медицина», 2023. – 255 с.

Допоміжна

1. Інфекційні хвороби: підручник / О.А. Голубовська, М.А. Андрейчин, А.В. Шкурба та ін.; за ред. О.А. Голубовської. – 4-е вид., переробл. та доповн. – К.: ВСВ «Медицина», 2022. – 464 с.
2. Медицина за Девідсоном: принципи і практика: посібник: пер. 23-го англ. вид.: у 3 т. Т. 2 / за ред. Стюарта Г. Ралстона, Яна Д. Пенмана, Марка В. Дж. Стрекена, Річарда П. Гобсона; наук. ред. пер. Катерина Юрко, Василь Москалюк, Лариса Мороз та ін. – К.: ВСВ «Медицина», 2021. – 778 с.
3. Тропічні хвороби: навч. посіб. / В.М. Козько, Г.О. Соломенник, К.В. Юрко. – К.: ВСВ «Медицина», 2019. – 384 с.
4. Громадське здоров'я: навч. посіб. / Т.С. Грузєва та ін. – К.: Книга плюс, 2021. – 296 с.
5. Інфекційні хвороби: підручник / В.М. Козько, Г.О. Соломенник, К.В. Юрко та ін.; за ред. В.М. Козька. – К.: ВСВ «Медицина», 2019. – 312 с.
6. Mandell, Douglas, and Bennett's principles and practice of infectious. – 9th Edition (vols 1 and 2) // John E. Bennett, Raphael Dolin, Martin J. Blaser. – Philadelphia, PA: Elsevier, 2020. – 3839 p.
7. Harrison's Principles of Internal Medicine. – 19th Edition // Dan Longo, Anthony Fauci, Dennis Kasper, Stephen Hauser. – McGraw-Hill, 2015.
8. Наказ МОЗ України № 620 від 04.09.2014 р. «Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги дорослим, хворим на туберкульоз».
9. Наказ МОЗ України № 2092 від 16.11.2022 р. «Про затвердження Стандартів медичної допомоги «ВІЛ-інфекція».
10. Наказ МОЗ України № 1465 від 15.08.2023 р. «Про внесення змін до Стандартів медичної допомоги "ВІЛ-інфекція"»

7. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

- 1 <https://distance.knmu.edu.ua/course/view.php?id=5143>
2. <https://www.who.int/> (ВООЗ)
3. https://emedicine.medscape.com/infectious_diseases
4. <https://www.medscape.com/infectiousdiseases>
5. <https://www.webmd.com/a-to-z-guides/health-topics?pg=i>
6. <https://guidelines.moz.gov.ua/>
7. <https://www.mayoclinic.org/diseases-conditions>
8. <https://www.uems.eu>
9. <https://www.britishinfection.org> (Британська асоціація з питань інфекцій)
10. <https://www.cdc.gov> (Центр контролю за захворюваннями, США)
11. <https://www.fitfortravel.nhs.uk> (Шотландський сайт з корисною інформацією для мандрівників)
12. <https://www.gov.uk/government/organisations/public-health-england> (Охорона здоров'я Англії)
13. <https://www.idsociety.org> (інфекційні хвороби Америки; джерело загальної інформації про інфекційні хвороби, авторитетні практичні рекомендації)
14. <https://www.who.int/csr/don> (ВООЗ, корисні посилання щодо мандрівної медицини з оновленою інформацією про спалахи інфекцій, змін резистентності та вимог до вакцинації)
15. <https://www.ecdc.europa.eu/en> (ECDC, European Centre for Disease Prevention and Control)
16. https://www.escmid.org/guidelines_publications/guidelines/ (ESCMID, The European Society of Clinical Microbiology and Infectious Diseases)

17. <https://www.nice.org.uk/about/what-we-do/our-programmes/nice-guidance/nice-guidelines>
(NICE, National Institute Care and Excellence)
18. <http://www.med-info.net.ua>
19. <http://www.euro.who.int>
20. <http://www.ses.gov.ua/admin/uploaded/pdkul.doc>
21. http://ihed.org.ua/images/biblioteka/rozroblennya_osv_program_2014_tempus-office.pdf
22. <https://www.unaids.org> (UNAIDS, Об'єднана програма Організації Об'єднаних Націй з ВІЛ/СНІД)
23. <http://www.sida.org> (SIDA, Swedish International Development Cooperation Agency)
24. www.aidsalliance.org.ua (Міжнародний Альянс з ВІЛ/СНІД в Україні)
25. www.med-info.net.ua (Журнал «Практика управління медичним закладом»)
26. <https://www.dec.gov.ua/mtd/vil-infekcziya/> (Державний Експертний Центр МОЗ України)
27. <http://www.phc.org.ua> (Центр громадського здоров'я МОЗ України)
28. <https://www.phc.org.ua/kontrol-zakhvoryuvan/vilsnid>
29. <https://phc.org.ua/news/v-ukraini-udoskonaleno-standarti-medichnoi-dopomogi-z-vil-infekcii>
(Стандарти медичної допомоги з ВІЛ-інфекції)
30. <https://www.phc.org.ua/kontrol-zakhvoryuvan/vilsnid/kerivni-dokumenti-z-vilsnidu> (Керівні документи з ВІЛ/СНІДУ)
31. moz.gov.ua (МОЗ України)
32. umj.com.ua («Український медичний часопис»)